

Podej mi ten dezinfekční gel, bratře táborníku: pořadatelé táborů nemají s vládními nařízenými problém, chybět ale bude pomoc dětí v kuchyni

text: Markéta Hronová

Šestatřicetiletý Tomek vítá novou možnost pěti dnů placeného volna pro lidi pracující ve volném čase s dětmi. Celou dovolenou si vybírá na akce se svým oddílem Dakoti a ještě si bere neplacené volno.

Foto: HN – Matej Slávik

19. 6. 2020 00:00

Sdílet

Letošní letní tábory byly kvůli pandemii dlouho v ohrožení, nakonec se ale otevřou. Tomáše Hurta, který jádro svého oddílu Dakoti založil už ve čtrnácti letech, tak čeká totéž co většinu táborových vedoucích: zažádat o dovolenou nebo o neplacené volno. Od příštího roku by měli díky novele zákoníku práce alespoň na pět dnů tábora dostat volno placené.

T

omáš Hurt alias Tomek vede turistický oddíl Dakoti v České Lípě přes dvacet let. Karanténa zasáhla i jejich činnost a dva měsíce se vídali jen na on-line schůzkách. Od června se konečně mohou scházet venku či ve své klubovně a mají za sebou také první výpravu spojenou s nocováním na zřícenině.

"Všichni byli natěšení, až se konečně uvidíme. Také se to projevilo na účasti, přišli skoro všichni, což nebývá obvyklé," pochvaluje si Tomek.

I Dakoti čekali, jak se budou uvolňovat hygienická opatření a jestli budou moci jet na tábor, tradiční vyvrcholení celoroční činnosti.

Nakonec sehnali tábořiště na severu Čech, které vyhovuje požadavkům ministerstva zdravotnictví (viz box), a kde tedy budou moci v polovině července vztyčit svá týpí.

"Na táboře nás bude do třiceti, takže vládní nařízení jsou pro nás pouze doporučující. Přesto jich většinu splňujeme i nyní," ujišťuje Tomek.

Ani ostatní pořadatelé obvykle nemají problém se zázemím či hygienou, většinu z vládních nařízení museli splňovat už dříve.

Program upraví tak, aby se vyhnuli zbytečnému kontaktu s místními obyvateli, na hrady, zámky či koupaliště chodit nebudou. "Pro nás to znamená častěji uklízet a rozmístit po táboře více mýdel a dezinfekci. Budeme také stavět malý srub jako marodku, ale to jsme stejně měli v plánu," uvádí Milan Blšťák, který s partou kamarádů pořádá Tábor Na Ostrůvku v jižních Čechách bezmála třicet let.

Letní tábory 2020

- *Maximální počet dětí i pořadatelů bude do 300 až 500 lidí, podle epidemiologické situace, u stanových táborů ale nejvýše 100 lidí.*
- *Kontakty účastníků tábora s okolím se omezí, nebudou možné výlety do měst nebo za památkami ani návštěvy koupaliště.*
- *Důležitá bude hygiena umývání a toalet, tekoucí pitná voda, mýdlo v dávkovači, ideálně jednorázové utěrky a dezinfekce.*
- *Roušky budou povinné mimo areál tábora a volnou přírodu.*
- *Každé dítě bude muset mít aktuální lékařský posudek potvrzující jeho způsobilost jet na tábor.*
- *V případě nákazy koronavirem kohokoli z účastníků se tábor ukončí.*

Asi jako největší komplikaci vedoucí uvádějí, že děti nebudou moci pomáhat s vařením jako dosud. Někde je třeba jen jeden kuchař, který všemu velí a pracuje s masem, což měly děti i dosud zakázané, ale jinak veškerou práci zastávají malí táborníci, což teď nebude možné. Nemohou se vůbec podílet na tepelné úpravě jídel, lze je zapojit třeba jen do škrábání brambor. "U táborů kolem padesáti účastníků, kde se s pomocí dětí počítalo, to může být problém. To už jeden člověk nezvládne," míní Tomek.

Někteří kvůli nutné dezinfekci všech prostor zkracují tábor o den, aby se mezi jednotlivými turnusy stihlo všechno vyčistit, jiní mění program. Ale naprostá většina se snaží tábory uspořádat. I za cenu hledání jiného místa, které by nové požadavky splňovalo. Některé tábory však takové štěstí neměly.

Mezi těmi, kdo letos na tábor nepojedou, jsou děti z hasičského oddílu v Borovanech u Českých Budějovic. Přitom zrovna letos měl jejich tábor u Nakolického rybníka oslavit padesáté výročí. "Problém není v tom, že bychom nedokázali splnit pravidla nařízená ministerstvem. Rozhodnutí, zda tábory budou povolené, nebo ne, pro nás přišlo

pozdě," vysvětluje dlouholetý hlavní vedoucí Jan Nýdl. Pozemek si půjčují od nedaleké základní školy, a zda tábor uspořádají, tak řešili už v dubnu. Vzhledem k tehdejší situaci se rozhodli pro zrušení. Když se pak pandemie zlepšila a pořádání táborů bylo povoleno, rozhodnutí už nešlo zvrátit.

Podle České rady dětí a mládeže se kvůli požadavkům ministerstva zdravotnictví zrušila zhruba desetina táborů. "Není to úplně málo, znamená to, že se neuskuteční asi šest set táborů," upřesňuje předseda organizace Aleš Sedláček.

Pět dnů placeného volna

Oddíloví vedoucí se akcí s dětmi účastní i během roku. Musí si ale na ně vybírat dovolenou, takže se pak stává, že jim už nezbude dost volných dní na letní tábor. Tomek z oddílu Dakotů, stejně jako mnozí další, to řešil neplaceným volnem. Doufá ale, že letos to už bude naposledy – poslanci v květnu schválili novelu zákoníku práce, která by umožňovala táborovým vedoucím vzít si pět dní dovolené navíc.

Nově by lidem pracujícím s dětmi měl pět dní volna zaplatit zaměstnavatel a o proplacení pak může požádat stát. Novelu schválila sněmovna bez větších obtíží, pokud projde i Senátem a podepíše ji prezident, o placené volno navíc budou moci vedoucí žádat od ledna příštího roku. Změna se však týká jen zaměstnanců, podnikatelé a osoby samostatně výdělečně činné na žádné volno ani jinou, třeba daňovou kompenzaci zatím nedosáhnou.

"Je to skvělá zpráva. Určitě nám to pomůže věnovat alespoň týden i rodině. Třeba my pořádáme čtrnáctidenní tábor v létě, týdenní zimní tábor, velké akce se konají i kolem Velikonoc a podzimních prázdnin. Když si vezmete volno ještě na Vánoce, žádná dovolená už vám nezbude," raduje se šestatřicetiletý Tomek.

Má štěstí, manželka sdílí jeho nadšení pro práci s dětmi a výpravy do přírody, takže hodně těchto akcí zvládnou spolu. "No, jinak by to asi nefungovalo," směje se Tomek. Když si neplacené volno bral ve svém předešlém zaměstnání, musel si za nepřítomnost v práci zaplatit také zdravotní a sociální pojištění. Nejenže tak za dny strávené s dětmi nedostal výplatu, ale ještě si na ně musel doplácet.

"Před pár lety jsem požádala svého zaměstnavatele o pět dní placeného volna na letní tábor. Schválil mi dva dny a sdělil, že je bude nárokovat u pořadatele tábora, tedy u našeho oddílu. Nezbylo než si opět vzít dovolenou, protože náš oddíl je neziskovou organizací," říká Soňa z Olomouce, která pracuje ve zdravotnictví. Když loni zažádala o neplacené volno, což jí umožňovala nová kolektivní smlouva, dostala ho, finanční ztráta byla však citelná.

Placené volno vedoucím častěji dávají státní organizace, jako jsou hasiči či policisté. Nebo státem vlastněné České dráhy, které sice poskytují placenou dovolenou navíc, ale pouze když jde o tábory pro děti zaměstnanců. V ostatních případech si vedoucí zaměstnaní u Českých drah dosud museli brát neplacené volno nebo dovolenou. Loni jich této možnosti využilo jen kolem třiceti, přesto národní dopravce pocítuje novinku danou novelou za komplikaci. "Pro nás jako pro zaměstnavatele to bude znamenat nárůst nákladů a větší nároky na organizaci práce a zajištění provozu. U některých pozic je zastupitelnost za uvolněného zaměstnance řešitelná snadněji, u jiných pozic je obtížnější s ohledem na náplň práce a specializaci," vysvětluje mluvčí Českých drah Vanda Rajnochová.

Úpravu zákoníku nepodporoval ani Svaz průmyslu a dopravy. Nesouhlasil především s formou, jakou má být volno poskytováno – tedy že zaměstnavatel nejprve zaměstnanci vyplatí náhradu mzdy a až pak může požádat o její proplacení správou sociálního zabezpečení. "Pro zaměstnavatele to znamená další zbytečné papírování, za které navíc ponese vůči státu odpovědnost, přestože má jít o podporu dobrovolnické činnosti právě ze strany státu," uvádí Jitka Hejduková, poradkyně zaměstnavatelské sekce svazu.

Sázka na odrostlé členy oddílů

Podmínkou pro získání dovolené navíc je celoroční činnost s dětmi v organizaci, která je registrovaná alespoň pět let. Třeba tábora Milana Blšťáka se tak dovolená navíc týkat nebude, přes rok totiž pravidelně nefungují. "Zkoušeli jsme sportovní kroužek, kdy jsme se scházeli jednou za 14 dní, ale ztroskotalo to na lidech – nikdo neměl čas se tomu naplno věnovat. S táborem si ale vždycky vyhrájeme. Připravovat ho začínáme už v půlce ledna," říká Blšťák. Jeho vedoucí se ale třeba v půlce tábora střídají, protože se musí vrátit zpátky do práce. Blšťák proto uvažuje, že by se ještě jednou pokusili o zavedení celoročního programu, aby vedoucí na volno navíc dosáhli.

Naprostá většina vedoucích pracuje s dětmi zadarmo a sehnat nové je čím dál těžší. Organizace si navíc musí hlídat dostatečnou kvalifikaci oddílových vedoucích, podmínkou bývají složené zkoušky, často organizované oddílem samotným, a dnes už téměř samozřejmostí je absolvování zdravotnického kurzu. Možností, jak trávit volný čas, je ale nespočet a málokdo se chce uvázat jen u dětí. Vedoucí tak často spoléhají především na odrostlé děti z oddílů. "Běžnému oddílu se podaří odchovat z bývalých členů třeba dva vedoucí za deset let. Největší ztráty máme, když odejdou na střední a pak na vysokou školu do jiného města nebo když založí vlastní rodinu. Na druhou stranu, část bývalých členů se vrací, když jim dorostou vlastní děti," popisuje Tomek.

To je případ Petra Soukupa z turistického oddílu Roháči. Odešel z oddílu v patnácti letech a vrátil se, až když ukončil vysokou školu. "Věděl jsem, že v oddíle mám kamarády, to, že jsem se stal vedoucím, vlastně vyplynulo ze situace – ten původní se stěhoval, tak jsem to přirozeně převzal," říká Soukup. "Teď ale stejně jako všichni řešíme, kde vzít mladé, kteří vydrží. Věřím, že i těch pět dní dovolené navíc může některé z nich pomoci u práce s dětmi udržet."

